

שמיני חי"ז שיחה א'

"שמיני" קאי על האלוקות שלמעלה מהבריאה שנמשך בהבריאה מצד ענינה. ואף שהעולם ענינו העלם, הנה בטבע העולם שהעלם מעורר את הגילוי, וא"כ הגילוי הוא חלק מהטבע.
"שמיני" הוא מדריגת האלוקות שלמעלה מהבריאה (דשבעה הוא השלימות שבבריאה). אך מכל מקום יש לו שייכות להבריאה, דשמיני בא בהמשך לשבעה. וזהו "שמיני" שהאלוקות שלמעלה מהבריאה נמשך בהבריאה.

וזהו שכינור של ימות המשיח יהיה של שמונה נימין, דבחינת ימות המשיח הוא שהאור שלמעלה מהבריאה יאיר בהבריאה מצד ענינה (ולא רק כדבר נוסף על הבריאה), "וראו כל בשר יחדיו", שראיית אלוקות תהיה בפשיטות כמו ראייה טבעית.

ואף שגדר העולם הוא מלשון העלם והסתר (וא"כ איך שייך שהאור יאיר בבריאה מצד ענינה של הבריאה גופא), הנה, הקב"ה הטביע בטבע העולם שהעלם מעורר את הגילוי. דכח המסירות נפש מתגלה דוקא בזמן הגלות. ועל ידי טבע זה הנה המטרה דההעלם - שהוא הגילוי - הוא חלק מטבע העולם.

וזהו שמבאר אדמו"ר הזקן שהגילוי דימות המשיח תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, שדוקא על ידי העבודה בגלות, וכנ"ל, שהעלם הגלות מעורר את כח המסירות נפש, מתגלה שהגילוי דלעתיד הוא ענינו דהעולם גופא.

והנה כל הפרשיות שבסדרה אחת יש בהם נקודה כללית המשותפת להם, דבנקודה כללית זו הפרשה דסיום הסדרה קרובה יותר להתחלת הסדרה מהפרשה הסמוכה לה בסדרה הבאה. וזהו השייכות דסיום הסדרה, "זאת החי' הנאכלת וגו'", לתוכן ד"שמיני", שזיכוך העולם נעשה על ידי זה שישנה נתינת מקום לההעלם דחיות הטמאות, ומכל מקום ישנו "להבדיל בין החי' הנאכלת גו'", שהזיכוך נעשה בעולם כפי שהוא נותן מקום לחיות טמאות. שכנ"ל זהו ענין "שמיני", שגילוי אלוקות הוא מצד ענינו של העולם.